

Csúrka István Magyar szemmel

Százezres, ujjongó tömegek készülnek földalatti mozgalommá lenni. Csak még nem tudják. Valamint azt sem, hogy lesz-e belőlük valami. Megtelnek a terek, de Orbán nem mondja meg nekik: megdöntsék-e ezt a csaláson alapuló hatalmat vagy sem. A pártja vezérkara, ahogy az európai demokráthoz illik, elfogadja a kialakult eredményt, bár tudja, hogy család szülte, a tömegeket azonban arra biztatja, hogy álljon ellen – lélekben. Ez azonban eddig is így volt: tizenötmillió magyarból tízmillió ezt tette, mivel azonban élnie kellett és vezetőitől is ezt látta, kis magánkiegyezéseket kötött.

Az 1993-as Magyar Út Körök Mozgalmat, a négy-öt magyar összehajol Adytól vett eszméjét képzeletben Orbán mobiltelefonok szövegtovábbító képernyőcskéire szervezni, és készenlétebe helyezni a közeljövő nagy politikai összecsapásaira. A törekvés helyes volna, de van egy nagy hibája. Nem mondja meg kérlelhetetlen pontossággal, hogy mi a helyzet, valójában kik ellen kell fellépni és hogyan. Még azt sem, hogy mi bizony most föld alá kényszerülünk. Mert akkor meg kellene mondani, hogy mivel szemben, ki elől és miért. Esetleg azt is, hogy az ország idegen megszállás alá került újra, vagy az új, idegen megszállás határos előkészítése folyik, folytatódik.

Az a jelenség játszódik le, ami már annyiszor Magyarhonban: az ellenfél ócsárlásai, sőt vádjai és rágalmi igazolják a mozgalom helyességét. **Eörsi,** Medgyessy és az egész balliberális sajátó háborog, vezérkedéssel vádolja Orbánt, náciizmust emleget, félti a demokráciát, ergo mi, akik ezt csináljuk – dagad fel a polgáriak önérzete –, jól csináljuk. Jó úton járunk – kitaposott magyar úton –, mert a Népszabadságtól a New York Timesig mindenütt szidnak bennünket. Szándékosan állítják be ezek olyannak Orbánt és a Fideszt, amilyen valójában nem is akar lenni, hogy véletlenül se legyen olyan, amilyennek lennie kellene. Valóban magyar, ha kell, radikálisan magyar, ha kell, nacionalista. A dörszölt szocialisták tudják, hogy a polgári földalatti összefogásnak, ameddig nem valódi ellenállás, nincsen foga, és addig nem is lesz foga, amíg csak az ad neki tartást, hogy ők támadják.

Mert minden ellenállási mozgalomnak gerincet kell adni: Gandhi a brit imperializmus elleni erőszakmentes ellenállásra hívott fel, és nem általánosságban valamilyen együttlétre, az 56-os forradalom a „Ruszkik, haza” és

a „Vesszen az ávó” köré vont fegyver és Molotov-koktél és szellemi védvonalat, ennek a mostani ellenállásnak, ha látja, hogy csalással ütötték ki a kezéből a hatalmat, legalább ezt meg kellene mondania a csápoló fiataloknak és az igaz beszédre vágyó értelmiségnek, hogy tudomása szerint kik tették

ezt most a nemzettel. Meg kellene nevezni a családokat. Kik azok, akik mindent tették a nemzettel és miért tették. Mert ha nem annak a meglévő hatalomnak áll ellen a polgári mozgalom, aminek ellen kell állnia, és megmarad az ellenoldal által köréje vont terelőkötelek között – ebben nagymesterek! –, akkor üressé válik, és inkább legyőzői malmára hajtja a vizet. Meglehet, az együtt töltött órákban sok bájos kapcsolat születik, netán gyermek is, de éppen az folytatódik, ami a legrosszabb ebben a felemás magyar rendszerváltásban: a magyar tehetetlenség, a magyar passzív rezisztencia. Meglehet, nagy nemzeti lelkesedéssel, és sok szép élménnyel, az együttlét gazdagságával, de útmutatás és célkitűzés nélkül nemzeti ellenállás ebből így nem lesz. Pedig arra van szükség, mert a magyarság léte végveszélybe került. Ez, ami itt történik, csak harc lehet, mégpedig kegyetlen. Erre a csatátérre nem lehet csak zászlókkal kiérkezni.

Ha tehát a volt kormány tudja, hogy család történt és azt is, kik és milyen hatalmak nevében csaltak, akkor mondja meg, és ne játsszon demokráciát. Hétfőn bizottságosdi, megígérjük, hogy konstruktív ellenzék leszünk, kedden meg hívjuk jó szándékú és széplelkű táborunkat az utcára és örvendezünk annak, hogy soha ennyien nem voltunk. Igen, igaz, de minden hatalom, minden eszköz és most család révén a kormányzás is a másik oldal, a nemzetellenes erők kezében van. Most még csak a MIÉP-eseket üldözik, holnap a többi is fogják.

Van idő, amikor a népnek vezér kell. Vezér azonban csak az lehet, aki valami ellen, vagy valamiért vezet is a hadat. Ha Orbán bár tudja, nem mondja ki, hogy család történt, akár azért, mert a saját és kormánya felelősségét is látja abban, hogy a saját Belügyminisztériuma szervezésében lefolyt választáson család történhetett, akár európainak vélt szeméremérzete és a nemzetköziség szájára tiltja meg neki, akkor nem az ellen szervez polgári köröket, amit le kell küzdeni, amit egyszerűen nem szabad eltűnni, hanem valami pótcselekvést hajt végre.

Még nagyobb baj, és a kibontakozást, a magyar megmaradást végképp megakadályozza, ha nem mondjuk meg, hogy a család kiknek az érdekében és miért történt, s mi lett az eredménye. Pedig ma már ez is világos.

Magyarországon az öt és fél százalékot elért SZDSZ alakít kormányt. Ma sok-

kal nagyobb a hatalma, mint 1994-ben volt, amikor Horn Gyula behívta őket a kormányába, mint Kádár a szovjet csapatokat. A kormányfő Fekete János kreatúrája, bankár, nem tagja az MSZP-nek, éppen annyira SZDSZ-es, mint amennyire nem MSZP-s, mindent szolgál, csak magyar érdeket nem. Stróman. Kirakatbábu.

Az oktatás Magyar Bálint alá helyezése, eszdecsesítése ellen még az MSZP kongresszusa is berzenkedett. A helyzet valóban képtelen: a magyar fiatalság lelkes fele ott csápol Orbán gyűlésein, zászlókat lenget, de feláll egy minisztérium, amelynek vezényletével kiőrlik a lelkéből a magyarságot, és az informatikai tárca SZDSZ-kézbe juttatásával a legkedveltebb táplálkozási szokását is súlyosan befolyásolják, magyartalanítják. Két stratégiai tárca került így az SZDSZ kezébe, a legnemzetellenesebb erők kezébe. Sokkal jobbat persze az MSZP-s irányítástól sem várhatnánk. Ez az SZDSZ-es mohóság jelképe és a hosszú távú tervezésről árulkodik: húsz évre előre biztosítani a meghódolást, a megszállók, a másság elfogadását. Lehetőleg már a pályában.

Az SZDSZ-e ezenfelül a gazdasági tárca, amelyet a közlekedéssel is felújítottak. A Széchenyi-tervből nem sok marad, a koldulási engedélyeket is pályáztatják, de a külföldi koldusmaffiákat ott is előnyben részesítik. A magyarnak csak a tanyaközi koldulás lehetősége maradjon.

Felesleges minden tárcát felsorolni, a tény az, hogy lényegében véve féltucatnyi tárca jut az öt és fél százalékos párt kezére, és ez még akkor is felháborító és igazságtalan, ha tudván tudjuk, hogy alig van különég az MSZP és az SZDSZ között. Évek óta mondom: egypetűjű ikrek. A választás felől nézve azonban más a helyzet. A magyar választók erre bizonyosan nem szavaztak, és ha család történt, akkor az éppen ennek a tárca- és hatalomeloszlásnak az érdekében történt. Magyarország végső kiürülése érdekében történt.

Ron Werber, a levezenylő egy izraeli lapnak adott nyilatkozatában mindent áttételesen és tényszerűen is elismerte. Számára elégtétel a fasiszta MIÉP kiesése, és büszke arra, hogy a „ragadd el!” módszert alkalmazta. Elragadni a szavazót csak erőszakkal lehet, feszültségkeltő módszerekkel és természetesen az utolsó szavazatig megszervezett csalással. Felháborodni azon, hogy egy állítólag független államban egy idegen állam ügynöke szervezi a választási kampányt, aki úgy érkezik ide, hogy tudja: a magyar zsidóság túlnyomó része általában baloldali, s ebben az is benne van értelemszerűen, hogy a magyarság többi

része pedig nem az, általában, tehát ő a többség ellen szervezkedik és onnan ragad el szavazatokat, ez bizony fasizmus, náciizmus, és minden, amit akartok. Mert igaz, mert felháborító, mert ezt csak a magyarsággal lehet megtenni. Mi ugyanis a világ leginkább paliravehető népe vagyunk.

Jó lenne tehát, ha a Fidesz, mielőtt megszervezné a Földalatti SMS-Polgárságot, körülnézne a saját háza táján. Nem voltak Ron Werbernek segítői a polgári oldalon, akik úgy körbeállták Orbán Viktort, hogy az csak a választások második fordulójára előtt szabadult ki, és csak akkor vette át a MIÉP évek óta hangoztatott – évek óta minden hatalom nélkül, kényszerűen, föld alatt hangoztatott – nézeteit? Amikor már késő volt. Akkor is úgy, hogy a MIÉP mint szövetséges, nem kellett, meg volt tagadva, és a szavazóinak egy része önfeledten el lett ragadva. Ki hitette el a Fidesszel, hogy egyedül is megnyerheti a választást, és nem kell szoros ellenőrzést megvalósítania? Ki hitette el, hogy a saját apparátusai vele vannak? Ki tette védtelenné a nemzetet? Talán a MIÉP? Hiszen a MIÉP-nek minden igazsága rendre beigazolódik. Kinek jó az, hogy mi kiestünk? Ha csak öt és féllel bent vagyunk, mint az SZDSZ, amelyet az MSZP segített be, most nincs baloldali kormányalakítás. Onnan hiányzik tíz fő, itt meg jelen van, és gombot nyom ugyanennyi. Az összesen húsz.

Mi a Hősök terén, az esőben, a vártnál nagyobb jelenlét mellett programot hirdettünk: Nemzeti ellenállás, ha kell, polgári engedetlenség, összefogás. Mi nem szégyelljük az utcát, sohasem is szégyelltük. Mi dacos, ősz Pesti Srácok maradtunk.

A választások első fordulójának éjszakáját két nagykövet asszony az SZDSZ-székházban töltötte. Az izraeli és az amerikai. Nagy blama lett volna, ha az SZDSZ kiesik. De nem esett ki, hanem most kormányt alakít. A kormánylista, persze, csak később készült el. Vajon mikor? És hol?

Lesz témája mostanában a földalatti polgárságnak.

Heti kérdés

Melyik párt nyerte a választásokat és hogyan?

A választást az SZDSZ nyerte öt és fél százalékkal, és csalással. Valószínűleg a világpolitikában is páratlan, hogy egy párt öt és fél százalékkal féltucatnyi tárcához jusson egy tizennégytizenöt osztatú kormányban, az meg aztán, hogy ezek a korszak életfontosságú tárcái legyenek, mint az oktatás, az informatika, a gazdasági tárca és a környezetvédelem, hogy csak a legzsirosabbakat említsük, az egyszerűen nevelés. Maga ez is család, illetve az összes részletcsalás mögött ez a fő szándék áll. Hazánkat egy választás ürügyén megszállták.

Cs. I.

A MIÉP és a Magyar Fórum internetcíme: www.miep.hu

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. Az aláírt cikkekért a szerzők viselik a felelősséget. A szerkesztőség fenntartja az íráskor szerkesztését és tartalmát nem érintő rövidítések jogát.

MAGYAR FÓRUM

A szerkesztőbizottság elnöke:
CSÚRKA ISTVÁN

Főszerkesztő:
ZSILKA LÁSZLÓ

Szerkesztőség:
1092 Budapest,
Ráday u. 32., I. em. 3.
Levél cím:
1464 Budapest, Pf. 1591

Telefon és telefax:
218-0783
Telefon:
218-0785

E-mail: mforum@axelero.hu

Kiadóhivatal:
1092 Budapest,
Ráday u. 32., I. em. 4.
Telefon és telefax:
215-8795

Kiadja:
A Magyar Út Alapítvány
Felelős kiadó:
a Magyar Út Alapítvány
kuratóriuma

Szedés, tördelés:
WolfPress Kft.
Nyomdai előállítás:
Szikra Lapnyomda Rt.
Felelős vezető:
Balogh Ádám vezérigazgató
Internet:
www.szikralapnyomda.hu
E-mail:
szikra.kervigh@szikralapnyomda.hu

Előfizethető a hírlapkiadóknál és a Hírlap-előfizetési Irodában (1089 Budapest, VIII. Orczy tér 1. Telefon: 303-3441, 303-3442, fax: 303-3440, levél cím: 1990 Budapest, Orczy tér 1.), ezenkívül Budapesten a Hírlap-előfizetési és Elektronikus Posta Igazgatóság kerületi ügyfélszolgálati irodáiban, vidéken a postahivatalokban.
Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta Rt., árusításban megvásárolható az alábbi terjesztők hírlapárusításai: HIRKER Rt., NH Rt. és regionális részvénnytársaságok, Kiadói Lapterjesztő Kft., Gondos Bt.

HU ISSN 0865-3909